

Fornyhet Utsira-debatt

Ny rapport viser at kostbar elektrifisering av oljeinstallasjonene på Utsira-høyden har marginal effekt for Europas samlede klimautslipp. For mange rapporter av dette slaget kan ødelegge for de overordnede klimamålene.

I en rapport bestilt av LO-forbundet Industri Energi konkluderer forskerne i Cicero senter for klimaforskning og Pöyry med at elektrifisering av Utsira bare gir beskjeden virkning på klimaet.

Forskerne har analysert virkningene av ulike energiforsyningsløsninger på Utsira-høyden fram mot 2050. En skulle tro det mest klimavennlige var å forsyne oljeinstallasjonene med ren, fornybar energi fra land. Men rapporten peker på at det trolig

er energi fra europeisk kullkraft og gasskraft som erstatter kraften som går til plattformene, og ikke fornybar kraft fra Norge.

Som om dette ikke er nok, medfører en elektrifisering at gassen det ikke lenger er behov for på plattformene, blir sendt til Europa. Dersom denne gassen kommer i tillegg til gass importert fra Russland, vil utslippene øke.

Som en ser, har forskerne lagt inn en rekke forutsetninger for regnestykker sitt. Hvis man endrer på forutsetningene og går ut fra at strømmen som blir brukt på plattformene blir erstattet av ny fornybar energi, eller at norsk gass erstatter russisk gass i Europa, vil regnestykket bli helt annerledes.

Isolert sett er det ingen ting feil i rapporten. Problemet er bare at du kan utarbeide lignende rap-

Oppsummert

Rapport

1 Ny rapport viser at elektrifisering av Utsira bare gir beskjeden klimaeffekt.

Forutsetninger

2 Med «riktige» forutsetninger kan en lage negative klimaregnskaper for det meste.

Valg

3 Skal vi virkelig nå klimamålene, må vi slutte å å treffe fossile valg.

porter for nær sagt alle tiltak. Med de «riktige» forutsetningene kan du lage negative eller nøytrale klimaregnskap for det meste.

Miljøorganisasjonen Zero mener Industri Energis forsøk på omkamp om Utsira er pinlig. En skal alltid lytte til kunnskap som kan kvalitetssikre beslutningene, men i dette tilfellet bør initiativet fra LO-forbundet avvises.

Vi må nesten ta høyde for at Europa lykkes i å nå klimamålene sine. Det innebærer mer fornybar energi både i Europa og i Norge. I så fall vil forutsetningene for klimaregnskapet på Utsira endres totalt.

Uansett må vi treffe valg som gjør at vi når klimamålene. Da kan vi ikke satse fossilt på Utsira.

SAGT

av andre

FOTO: NORSK SENTER FOR BYGDEFORSKNING

Bygdesosiolog: Oddveig Storstad.

Samme sak

* «Kjetil Rolness er kraftig indignert i sin lørdagsspalte 18. oktober. Hans eget nabolag er ikke korrekt framstilt i NRK-serien «Kampen for tilværelsen». Dessuten er det for lite om hagebyen og for mye om polske fremmedarbeidere. Kjøkkener i Ullevål hageby er ikke så store heller. Leilighetene er trange og sjarmerende, og det får ikke NRK kommunisert til oss som knapt har satt våre bein i en hageby. Og de driver ikke med dyresex. Den må du lenger ut på landet med. Det er jo der de fleste dyrene er. Samt bøndene og raringene, de som aldri har vært moderne. Mytene om bygdefolk viderefremmes i TV-serier og filmer i minst like stor grad som mytene om den kreative, urbane middelklassen i sine hagebyer. Folk i bygde-Norge kjenner seg like lite igjen i mytene om seg selv som Rolness og hans naboer gjør i NRKs framstilling av livet i Ullevål hageby.»

Bygdesosiolog Oddveig Storstad synes Kjetil Rolness fra 0852 Ullevål Hageby ikke har mer å klage på en 1732 Høtten, i leserinnlegg i Dagbladet.

Inkluderende

* «Arbeidsminister Robert Eriksson får fortsette etter å ha tabbet seg ut med sykelønnsordningen. Slik fungerer et inkluderende arbeidsliv.»

Signaturen «Aftenbladets Pitter» på Twitter.

På topp

* «Nord-Norge kommer til å ta deg med storm med sitt hjerteskjærende vakre landskap av isbreer og fjorder og fjell som bader i krystallklart lys.»

Reiseguiden Lonely Planet.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Svartlamon

DAGENS GJEST

Vel vel, helt etter boka er det ikke, men Svartlamon i Trondheim er mer vellykket som praktisk kulturminnevern og verdiskaping enn det meste annet i dette landet.

Sammenliknet med verdensarvstedet Røros eller de sukkersøte trehusmiljøene langs sørlandskysten er det opplagt at Svartlamon faller gjennom. Det gamle industriarbeiderstrøket ble allerede i 1949 omregulert til industriformål fordi byen trengte næringsområder. Men det var først på 1970-tallet at det virkelig ble fart på rivegleden, da 75 av trehusene ble ofret for at E.C. Dahls Bryggeri, Lade Fabrikker og Norske Meierier kunne vokse seg større. Det så lite pent ut og området ble stedet anstendige byborgere ikke kunne ferdes. Vinden snudde imidlertid på 1980-tallet, og mot slutten av dette tiåret fikk vi en av landets mest spektakulære verneaksjoner, der det etablerte kulturmiljøet i Trondheim gjorde felles sak med pønkere, husokkupanter, hjemløse og andre med behov for et billig sted å bo. Svartlamon beboerforening ble grunnlagt i 1990, og i 2001 ble hele området omregulert til et by-økologisk forsøksområde. Svart-

lamon kultur- og næringsstiftelse kom til samme år og fremdeles er det slik på Svartlamon at husrom og næringslokaler bare kan leies. I vedtaket fra bystyret i Trondheim heter det for øvrig: «Det overordnede målet er at Svartlamon skal bli en alternativ bydel med stort rom for eksperimentering, forsøk og utprøving. Det gjelder både boliger, boformer, sosialt samspill, medvirkning, økologi og energi, kommunale tjenester, kunst, kultur og næringsutvikling.»

Det er ikke godt å si hva dette har kostet i offentlige kroner, men trolig langt mindre enn det som er øst ut i de såkalte verdiskapingsprosjektene for kulturminner, som har rullet og gått siden 2006. På Riksantikvarens hjemmesider heter det: «I prosjektene er kulturarven integrert i ulike sammenhenger, blant annet gjennom gode samarbeidsmodeller, metoder og verktøy. Prosjektene har utløst engasjement og ressurser hos befolkning, næringsliv og myndigheter på alle nivåer og i ulike sektorer.» Hva som gjemmer seg bak honnørordene i den borgerkrigsliknende virkeligheten direktoratet stort sett finner seg i, er ikke godt å si, ei heller hva som vil skje når det offentlige en gang forhåpentligvis skrur igjen pengekransen.

Sjur Harby

Sjur Harby er arkeolog og skribent

MERITTER

«Ingen av de overadministrerte verdiskapingsprosjektene for kulturminner kan vise til en merittliste som Svartlamon.»

Annerledes da på Svartlamon, selv om opprøret nå er over og hverdagen er blitt en realitet. Visst kan gatene her se trøstesløse ut en regnværsdag, der de ligger inneklemt mellom Meråkerbanen, havna og industriområdet Reina. Dora 1, ubåtbunkeren med armerte betongvegger så tykke at det var nytteløst å rive den etter krigen, kaster sine lange skygger over gamle rivningstomter og skjeve hus. Likevel, få områder og ingen av de overadministrerte verdiskapingsprosjektene for kulturminner kan vise til en merittliste som Svartlamon. Det var her Erlend Loe fattet mot til å skrive, det er her rockebandet Motorpsycho har sine øvingslokaler og det er her multikunstneren Kim Hiorthøy, kunstkritikeren Tommy Olsson, nyhetsredaktøren Magne Njåstad og forfatteren Roy Krøvel hører hjemme. Med litt velvilje kan vi også si at DumDum Boys har en fortid her.

I tillegg representerer Svartlamon et kontinentalt levesett der oppussing og rehabilitering ikke dreier seg om å slå naboen i fasjonable bad og kjøkkener. Det handler om reell frihet til å skape, til å være seg selv og til å mene det som kjennes riktig. Grunnleggende verdier det har vært snakket høyt og mye om i 2014.

Sjefredaktør: Mads Yngve Storvik mads.storvik@nationen.no

Politisk redaktør: Kato Nykvist kato.nykvist@nationen.no

Nyhetsredaktør: Rino Andersen rino.andersen@nationen.no